

Legendaarse ajakirja Versus looja – Liisa-Indra Pajuste

Me kõik teame Hunt Kriimsilma oma üheksa ameti pärast, kuid Liisa-Indra Pajuste teeb nii talle kui ka meile silmad ette. Tallinna 32. Keskkooli vilistlane on saanud tiibadele tuule alla just meie koolist koos oma ajakirjaga Versus. Siit alustas ta oma ajakirjanduse teekonda, lennates raadiosse ja erinevate maailma otstesse.

Kohtun Liisa-Indraga Solarise Vapianos, kus kohe pärast tee tellimist alustab ta rõõmsalt oma koolitee meenutamist.

„Oma elu jooksul olen käinud viies erinevas koolis, aga 32. käisin keskkoolis. 32. oli minu jaoks sein, kuhu vastu joosta ja see oli väga äge,“ räägib ta.

Tema ajakiri Versus kompas piire

Tallinna 32. keskkool on Liisa-Indra jaoks tema kõrge lennu alguspunkt. Siin hakkas ta tegelema kooli esimese ajakirjaga, mida andsid välja õpilased. „Meie toimetajaks oli Maria Mägar, kes sai tihti meie pärast ka direktori käest riielda, et miks ta lasi meil midagi avaldada. Sellel ajal oli ta minust vaid veidikene vanem. Ta oli siis noor eesti keele õpetaja,“ meenutab Liisa-Indra. Ajakirja nimeks, mis ka aja jooksul muutumatuks jäi, sai Versus. Nende lugusid kajastasid ka suured ajalehed, näiteks Eesti Päevaleht. Ajakirjas kirjutati põnevatest seiklustest, mis toimusid, väga palju keskenduti seksuaalsusega seotud teemadele. Kirjutati nii seksikatest õpetajatest, kui tehti ka oma kooli õpetajatega eksperimente. Meie kooli õpetaja Indrek Reinbok, kellega käib kaasas legend, mida igaüks, kes vähegi spordist teab, teab. „Me tegime eksperimendi, kas minu sõbranna Liis, kellele Reinbok meeldis, ja oli tunda, et ka tema meeldis Reinbokile, oleksid nõus minema kohtingule. Ja nad läksidki,“ jutustab Liisa-Indra.

Kuid sellega ei piirdunud. Samuti kajastasid nad veel sporti, muusikat, üritusi ning tehti ka inimestega intervjuusid ja persoonilugusid. „Püüdsime välja tuua erisusi. Meie koolis käis üks õpilane Karl, kes oli mingil põhjusel 20 kuud vait. Ta ei olnud kurtum ega midagi. Tegime siis temast pika ja põhjaliku loo. Ta vastas meile kirjalikult pärast seda, kui ta oli just oma vaikimise lõpetanud. Ja ta ise pani oma loole nimeks „Ma olin 20 kuud vait“.“

Tema arvates andis 32. Keskkool talle vabaduse. “Kui ma seal koolis käisin, olid seal müürid. Need müürid olid seal, et need maha joosta. Seal sai luua ja lõhkuda.” Tema jaoks oli see kui hüppelaud tulevikku, kuna ajakiri Versus, mida ta juba kooli ajal välja andis, kogus aina suuremaid mõõtmeid. Mingil hetkel oli tal mõtte teha seda lausa üle-eestiliselt, kuid siis sai sellest hoopis Eesti Ekspressi lisa. Peagi läks ta tööle ka Raadio 2.

Ajakirjandusest riigiteadusteni

„Ma olen siinkohal nagu Hunt Kriimsilm. Kõigepealt läksin õppima Tallinna Ülikooli eesti filoloogiat, referent-toimetajaks, aga kuna see oli minu jaoks kuiv, siis ma vahetasin pärast esimest aastat oma eriala ja läksin õppima hoopis riigiteadusi. Samal ajal töötasin ka Eesti Ekspressis, kus tegin Versust ning olin ka Raadio 2-s. Seal tegin „Versuse“ saadet ja ka päevasaadet,“ räägib Liisa-Indra.

Ta lõpetas riigiteaduste bakalaauruse, kuid see ei rahuldanud tema õpihimu. Ajakirjandus jäi talle ka edaspidi südamelähedasemaks, kuna talle sobis liikuv töö. Kui Liisa-Indra lapseootele jäi, otsustas ta edaspidi keskenduda oma õpingutele. „Õppisin Amsterdamis ja Washingtonis kommunikatsiooni. See oli väga äge!“ Nüüdsest piirdusid õpingud diplomite, mitte doktorikraadidega.

„Praegugi peaks prantsuse keele instituudis töötama Gilbert Manzolo, kes on ka 32. hetkel prantsuse keele õpetaja. Kui mina tema käe all õppisin, oskas ta ainult prantsuse ja vene keelt. Niisiis lihtsalt pidi keele selgeks õppima selleks, et temaga suhelda. Tema käe all õppisin prantsuse keele instituudis ja tegin kõik keeletasemed läbi.“

Keskendus toitumisele

Pärast seda hakkas Liisa-Indra suuremat tähelepanu pöörama toitumisele. Kui kuus aastat tagasi ta otsustas, et temast saab vegan, kes toitub vaid taimsest toidust, siis otsustas ta nüüd, et temast saab toorvegan, kuid tänu sõbranna ahvatlustele erinevatest taimsetest juustudest, vorstidest, riisisaiadest tuli tal veidi järele anda. “See oli nagu laisa inimese toit. Kui süüa ei viitsi teha, siis see on hea ja lihtne. Tegelikult oli väga hea olla,“ ütleb ta. Kuid kuna tema ümber oli nii palju inimesi, kes tema toitumise üle n-õ trianglit tegid, läks ta Cornelli Ülikooli õppima taimepõhist toitumist. Seejärel läks ta edasi õppima Stanfordini Ülikooli laste toitumist.

“See kursus ei olnud ainult taimetoidust, kuid seal ei olnud selle kohapealt kordagi ühtegi küsimust. Kui sa oled vegan, siis teed toite nii, kui sa aga oled nõus piima kasutama, siis tee seda retsepti nii ja kui sa sööd loomaliha, siis tee seda toitu nii,” selgitas ta. Kuna teda see valdkond niivõrd huvitas, läks ta edasi õppima Vegetarian Health Institute’i ning seejärel jätkas ta õpinguid ka Israelis Tel Avivis.

Õppis Tallinnas treeneriks

„Natuke sai reisida ja maailma näha, kuid mõned asjad sain teha läbi interneti. Kõik see avaldas silmaringi,” räägib Liisa-Indra, keda hakkas huvitama see, mida treeneritele selle sama teema kohta Eestis räägitakse. Kuna ta on järjepidevalt trenni teinud, siis on ta kogu aeg kuulnud, et kui inimesele meeldib trenni teha, siis tuleb süüa valke ehk muna ja piima. Nii läkski ta õppima aeroobika õpetajaks. “Ja siis tuligi välja, et neile tõesti kohe esimesest päevast peale topitakse sellist asja pähe. Mul oli seal klassis raske olla. Kui sa oled maailma näinud ja tead, kuidas asjad käivad ning siis sulle selliseid asju räägitakse... Aga ma istusin seal oma aja ära ja sain diplomi kätte.”

Selline seiklus ei jäta kedagi külmaks. Kogu selle loo rääkis Liisa-Indra sügava vaimustuse ja rõõmsa meelega. Praegu tegeleb ta tihedalt internetileheküljega “Banaanisaar”, kust saab leida ka tema enda blogi. Banaanisaar on koht, kus räägitakse kõigest vägivallatust.

Ellu-Marie Blond, 11D